U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Kateřiny Štěpánové ve věci žalobkyně: **Y. L. L. W.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 5. 12. 2022, čj. OAM-69/ZA-ZA11-P07-R2-2019, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2023, čj. 21 Az 9/2023-61,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně přicestovala do ČR ze své domovské Venezuely v roce 2019 a vzápětí požádala o udělení mezinárodní ochrany. Tvrdila (mimo jiné), že se ji v domovském státě jednou pokoušeli navštívit příslušníci vnitřní zpravodajské agentury.

[2] Ministerstvo vnitra žalobkyni mezinárodní ochranu (v žádné formě) neudělilo. Správní soud rozhodnutí ministerstva pro jeho nepřezkoumatelnost zrušil. NSS s ním však nesouhlasil a rozhodnutí ministerstva označil za přezkoumatelné (rozsudek ze dne 8. 10. 2021, čj. 1 Azs 227/2021-21). Správní soud pak rozhodnutí ministerstva i napodruhé zrušil: tentokrát proto, že ministerstvo nesprávně považovalo tvrzení žalobkyně (o návštěvě příslušníků zpravodajské agentury) za nevěrohodná.

[3] Podruhé ministerstvo rozhodlo o žádosti žalobkyně v prosinci 2022 (mezinárodní ochranu neudělilo); toto rozhodnutí však Městský soud v Praze zrušil právě napadeným rozsudkem. Ministerstvo podle městského soudu nerespektovalo právní názor vyslovený v předchozím rušícím rozsudku (druhém v pořadí). V rozporu s tímto právním názorem označilo tvrzení žalobkyně opět za nevěrohodná.

[4] Ministerstvo se nyní brání kasační stížností. Městský soud podle něj nedostatečně přihlédl k vyjádření, které ministerstvo podalo k žalobě. V něm ministerstvo podrobně vysvětlilo, proč je azylový příběh žalobkyně nepravděpodobný (nevěrohodný). Není pravda, že ministerstvo nerespektovalo závazný právní názor.

[5] Ve věcech, v nichž před správním soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Ministerstvo v kasační stížnosti neuvádí, jaké důvody by měly svědčit pro její přijatelnost. Neoznačuje právní otázku, kterou se NSS dosud nezabýval, kterou NSS či krajské soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba změnit dosavadní judikaturu. Ministerstvo ani netvrdí, že se městský soud bezdůvodně odchýlil od ustálené judikatury nebo že hrubě pochybil při výkladu práva. Nic takového nezjistil ani NSS.

[8] Ministerstvo v kasační stížnosti popírá, že by ve svém rozhodnutí nerespektovalo závazný právní názor. Městský soud však srozumitelně vysvětlil, proč je přesvědčen o opaku (bod 26 jeho rozsudku): klíčové pasáže prvního (už dříve zrušeného) a druhého rozhodnutí ministerstva se totiž doslovně shodují. Pak ale nemůže druhé rozhodnutí obstát, protože ani nesouhlas ministerstva s rušícím rozsudkem ho nezbavuje povinnosti tento rozsudek respektovat (rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2016, čj. 9 As 201/2015-34). Městský soud v napadeném rozsudku zopakoval závěry předchozího rušícího rozsudku: úkolem ministerstva v zásadě je uvěřit tvrzení žalobkyně (o návštěvě příslušníků bezpečnostních složek) – a až pak posoudit, zda obavy, které žalobkyně v řízení vyjádřila, odůvodňují udělení nějaké formy mezinárodní ochrany.

[9] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Městský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Ministerstvo úspěch nemělo, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyni, která by jinak toto právo měla, žádné náklady nevznikly (sama žádné neuplatnila).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu